

ת"פ 59926/12 - מדינת ישראל נגד בז שרותי ניהול, אחזקת ושמירה בע"מ, אהרון מור

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 15-12-59926 מדינת ישראל נ' בז שרותי ניהול, אחזקת ושמירה בע"מ ואח'
בפני כבוד השופטת שרה מאירי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה

נגד
1. בז שרותי ניהול, אחזקת ושמירה בע"מ
2. אהרון מור
הנאשמים

הכרעת דין

החליטתי **להרשי** את הנאשמים בעבירות שייחסו להם בכתב האישום.

אמנה להלן את הרקע וההילך ולאחריהם את טעמי:

.א.

1. בכתב האישום שהוגש ביום 28.12.15 נטען כי הנואשת 1 ("הנאשת") היא חברת שפולה במתן שירותים נקיון וספקת עובדים בענף שמירה ונקיון, כשהנאשם שימש בעליה ומנהלה של הנואשת 1 ("הנאשם").

2. ביום 31.8.14 במסגרת בקורס שנערך במרכז ארועים "אוון" בתל

אביב נמצאו 2 עובדים במקום שפרטיהם:

(עובד 1) **ADWARD ANNOBIL** מס' דרכון **AS0037612**

(עובד 2) **MOHAMED SHARIF AHMED** מס' דרכון **C 102590** 08

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

(יחד: "העובדים")

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא היו העובדים אזרחיי ישראל ו/או תושבי ולא היו רשאים לעבוד אצל הנאשפת ולא הייתה ברשותם אשרה מסווג 2(א) 5 בתוקף ("האשרה").

הנאשפת העסיקה את עובד 1 מנובמבר 2012 ברכיפות עד למועד הבדיקה ואת עובד 2 מוני 2014 ועד למועד הבדיקה.

הנאשם הפר חובתו לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת העבירות שנעברו ע"י הנאשפת.

הוראות החוק לפיה נאשפת הנאשפת : סעיף 2 (א)(1) וסעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 ("החוק"); הוראת החוק לפיה נאשם הנאשם: סעיף 5 לחוק.

.2 ביום 11.12.16 הגיעו הנאשמים תגובתם לכתב האישום, טענו כי יש לזכותם מכתב האישום עפ"י האמנה עליה חתמה מדינת ישראל ב- 1991 (אמנה ביןלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברותיות ותרבותיות), תוך שכפרו בעיסוק הנאשפת וטענו כי " עסקה בשירותי ניהול" ובאשר לבדיקה וממצאה - כפרו מחוסר ידיעה.

עוד כפרו בטענה כי העובדים לא היו תושבי ישראל, כי לא היו רשאים לעבוד בישראל, כי לא הייתה בידים במועד אשרה, כי הנאשפת העסיקה את העובדים שלא עפ"י דין. כך כפרו בטענת "רכיפות" וכן כפרו בטענה כי הנאשם הפר חובתו. הוסיףו וטענו הנאשמים לגבי עובד 1 את נסיבותיו האישיות החrigerות ויחודיות, עד שקיבלו במאי 2012 אשרה ולגבי העובד 2 נטען כי היה בכל עת בעל אשרה עד יוני 2014; בכל עת היו העובדים רשאים לעבוד בישראל.

.3 ביום 13.12.16 נשמעו בפני עדויות המאשימה: מר שי אבוארון, מפקח משרד הפנים ברשות האכיפה והגירה ("שי"); מר לירן דMRI, מפקח משרד הפנים ברשות האכיפה ("לירן"); מר שרון עיש, חוקרי מעסיקים משרד הפנים, רשות הגירה ("שרון").

המאשימה הצהירה "אליה עדי" וויתרה על העדט 2 מעידה וב"כ הנאשמים ביקשה להעיד את אחד מהם (מר מיקי בדוס) עד הנאשמים (אגב, יש לתקן פרוטוקול ביה"ד, עמ' 12 שורה 8 כך שיצווין "הנאשמים" תחת: "התביעה").

כך נשמעה עדות הנאשם.

דיון שנקבע לשמעת העד "בדום" נדחה ליום 14.2.17, יום בו נשמעו עדויות הנאשמים: הגב' שמש כרמליה, מזכירה בנאשפת ("כרמליה"); מר צחי זההר, מנהל תפעול בנאשפת ("צחי").

ב"כ הנאים הצהירה "אלה עד", תוך שויתרה על עדות בדוס, בהນאה כי נאמר לנאים כי הוא סoud את רعيיתו החולה.

- .4. הצדדים הגיעו סיכומיהם בכתב: המאשימה ביום 13.3.17 והנאים לאחר תזכורת (ומשנעדרת) מביה"ד עד תום שנת השיפוט) ב- 7.8.17.

.ב. **העדויות:**

שי העיד כי הוא רשם את דוח החקירה (מ/1) וביצע את החקירה תחת אזהרה של בדוס, בעל אולם האירועים (מ/2). את מ/1 הקlid במחשב, ב- 14:35 כפי שרשם. אין יכול לומר איך זהה את "אדוורד", אלה פרטיו כי עבר ביומטרי, טביעת אצבע; את פרטיו כולל שמו רשם לפי הפרטים במחשב. מספר הדרכון תואם. לגבי השוני שם - זה משבנושא השמות מערכת ביומטרית ומערכת אביב לא מסונכרנות. לא זכר איך בדק פרטיו העובד אדוורד (עובד 1), דבר אותו עברית/אנגלית, לא זכר אם צילמו תמונות. לגבי עובד 2, בשטח לא היה לו נתן כי הגיש ערך על הרחקתו. הוא חקר את בדוס. לא זכר שהציג לו תמונות, כנראה בטלפון של אחד מהצאות. לדעתו, דבר עם הנאים עוד באולם(אושן), כשישב מול בדוס. זכר שהנאים פיקסס לו מסמכים, שאמורים להיות בתיק החקירה. לא הוא ערך השימוש לעובדים.

ליין העיד כי הוא ערך את "רשימת עובדים זרים" (מ/3). הוא רשם וחתם למטה (ולא התייחס לתאריך שרשם ב"א' לעלה").

לא זכר איך זהה האדם שבסעיף 1. באשר לשני - הציג בפניו האשירה ואז קיבל שירות מערכת אביב את התמונה ואימת הפרטים - כך בדף, אך לא זכר איך כאן. לשאלת: "יכול להיות שהוא רשם לך רק את השם הזה" - השיב "יכול להיות". אין לו מושג איך הפרטים שנרשמו במ/1, לגבי אדם 1 שונים במ/3. יכול להיות שהוא שמי כתב זה לפि פلت ביומטרי.

שרון: העיד כי הוא גבה עדות החשוד (הנאים) ב- 8.12.15, הציג לו רשימת נתינים זרים (מ/5) ושאל אם מכיר אותם. אישר כי המסמכים (מ/6) נמסרו לו במהלך החקירה.

לא זכר מהיקן נלקחו הנתונים במ/5, מהחומר שהוא מולו, או בזמן גביה העדות או לפני כן. התאריך שרשם על מ/5 זה לא תאריך עריכת המסמר, אלא תאריך הבקרות. החתימה בתחום העמוד היא שלו. תע"צ יצא אוטומטית מהמחשב ורק תאריך הוצאת התע"צ (מ/7), חתימה וחותמת זה בכתב ידו.

כנראה שלא ראה דרכון של מספר 1 ברישומו כי לא היה בשטח; כשהופנה למ/5 השיב כי מה שקבע זה רשימת העובדים שרשם המפקח בשטח. כשהופנה למ/3 - חזר על תשובתו - לא יודע - אבל זה הנתונים שהנחקר נחקר עליהם וכך הציג מסמכים עליהם.

כשהופנה למס' זהות אחר מאשר במ/6 לנitin 1 השיב: בנתינים זרים פעמים רבות טוען ע"י נחקרים כי לא ניתן

בתלושים לרשום אותיות בלועזית וכן אי אפשר לרשום מספר הדרelon האמייתי, אבל רשום אדוֹרד, הנחקר קרא לו אדוֹרד ובמספר 1 כתוב אדוֹרד, וכך הנחקר הציג במסמכים של אדוֹרד. לא ידוע אם יתרן שהועסק אצל הנואמת יותר מedoard אחד, אבל מדובר באדוֹרד מהעדות, כי הנחקר העיד שedoard החל לעבוד אצלו בחודש שישי 2012, כך הופיע גם בתלושים. לא בדק אם הוצאה צו הרחקה לנitin 1, זה לא אמר לשפייע; גם לא אמר לדעת במעמד החקירה אם הוגש עירר בשם אחד הנתינים. בתע"צ לא אמר להרשם הרחקה או עירר, אלא רק מעמדו החוקי. לגבי מ/5, נתין 2 - לא הוא מנפיק המסמך הנקרא "ט' רשותה נתין זר".

הנאשם העיד כי הנואמת מחתימה את מנהלי העבודה על טופס שכותרתו "אחריות מפקח" (ג/1), במסגרת אחריותם זה לעשות מעקב אחר עובדים, ויזות בתוקף. הוא כתב את נ/1. מאמין שכשedoard (עובד 1) החל לעבוד אצלו, הייתה לו אשרה בתוקף וכך גם לגבי העובד 2. רמי היה במועד מפקח העבודה והוא כבר לא עובד אצלו. אפשר להביא אותו. אם היה ידוע שהוא שעון לעובדים אלה (העובדים) אשרה, הם לא היו עובדים, הם לא היו מועסקים אצלו.

היו מקרים שהסתירה אשרה של עובדים ושל כר סימנו בעודתם בחברה. הנהלים לגבי פיקוח העובדים עדין בתוקף. הייתה תוכנה שעוקבת לגבי גמר האשרה של העובדים. אז זה היה ידני והערכה שלו שזה מה שקרה וזה התפספס, מאמצע 2015 זה ממחשב.

הוא אישית לא בדק של "עובדים" הייתה אשרה כשהחלו לעבוד אצלו. מישחו אחר בדק. הנואמת עוסקת בשירותי ניהול של עובדים כלליים ונקיון, הוא מנהל את הנואמת מאז שקנה אותה, במשך 9 שנים. כשנשאל אם יש היהרי עבודה לעו"ז בתחום הנקיון השיב שיש לעובדים כלליים בכל סוג עבודה.

כרמליה העידה כי היא מועסקת בנואמת מ- 12/07, יש להלים קבועים, מצלמים האשרה, בודקים שהיא בתוקף, מחתימים על הסכם עבודה והצהרת ביטוח. מנהל תפעול בשטח אחראי לצלם האשרות ומעביר לה למחשב ולתיקית עובד. כר היה מאז שהחלה לעבוד וגם ב- 14/8. רמי מחפודה היה מנהל העבודה ב- 14/8. יש תוכנה מיוחדת שמתזכרת, שנגמרת לעובדים הוייה, מודאה שהמנהל יודע, הוא הולך למקום העבודה של העובד, דואג שיחדש את הוייה. זכרת את עובד 2. כשהתתקבל הייתה לו ויזה, קיבל משכורת, היה לו ביטוח. היה משה שהוא היה בכלל, אח"כ חזר, ראתה את הוייה שהוא צילם.

יש בחברה 50,60 עובדים, את רובם היא מכירה בשמות, הם באים לקחת משכורת.

צחי מנהל תפעול בנואמת, תפקידו לדאוג שהויזה בתוקף, לצלם אותה, להחותם אותו על חוזה העבודה. עובד בנואמת מ- 10/14ומי שעשה לו חיפוי זה המנהל הקודם, רמי, והנאם. נאמר לו לדאוג שהויזות בתוקף, לצלם אותו ולהעביר למשרד. באשר לעובדים שבכתב האישום - הוא מכיר את שריף (עובד 2) ואת אדוֹרד (עובד 1) רק בשם. את הוייה של עובד 2 בדק בקיץ 2015, כי העסיק אותו לאחר שחרורו מסהוריים.

ההכרעה

עובד 1 - אדוֹרד - דרכונו כמפורט בכתב האישום הוא הדרлон שבמ/7, במ/2, במ/3 ובמ/6 (מסמכים עמוד 4

שנתKBLO מהנאשם, עת נחקר במ/4).

אכן, מדובר במספר דרכון השונה מזה שצוין במ/1.

דא עקא, אין חולק כי עפ"י מ/7 "נפטרת התעלומה" באשר למספריו דרכונו, עת הוברר כי לעובד 1 דרכון נוסף (סעיף 2 לtau"צ) שמספרו הוא זה הרשום במ/1.

העיקר בעניין מצוי בהודעתו של הנואשם (מ/4), במסגרתה הגיע לחוקר (שרון) את המסמכים וביהם הראיות בדבר העסקת העובדים המועסקים ע"י הנואשם, כאמור בראשמה רשות-2 (מ/5).

משהודה הנואשם כי העובדים הועסקו ע"י הנואשם, כי העובד 1 מועסק "אצל" מינוי 2012 "ומازה הוא כל הזמן עבד בחברת אושן בע"מ" והעובד 2 מועסק "אצל"omid ומיד החל לעבוד באושן בע"מ. שניהם עבדו ברציפות באושן בע"מ עד מועד הביקורת (ההדגשות הוספו) - הרי הוכחו העובדים.

עיקר הדבר הוא כי בפועל, הודה הנואשם כי הנואשם העסיקה את העובדים באולם אושן עד ביום הביקורת וכי הנחה את עובדיו לוודא שהעובדים הם בעלי אשרה בתוקף, כי לא ידע שבמועד שבכתב האישום, 31.8.14, לא הייתה לעובדים אשרה בתוקף, כי הנואשם לא שמה לב לכך שהאשרה שלהם לא בתוקף (לא רק במועד האמור), אלא גם בזמן שסיפק לאושן את העובדים.

הנה כי כן - בדיון עותרת המאשימה לכך כי יש להרשיע הנואשם ولو, אך לפי הודהו של הנואשם בהודעתו (מ/4).

אבל איך כי גם בעדותו לא ביקש הנואשם לסתור הודהתו זו ובפועל, אף עדי הנואשים לא סתרו האמור.

יש להפנות עוד לכך כי צודקת המאשימה אף בטענה בסיכוןיה כי לא היה עדי הנואשים (כרמליה וצחי) כדי לתרום דבר מה להכרעה, שהרי הראשו לא טיפלה בבדיקה האשירה (אלא מקבלת המנהל את המסמכים) והשני - משהחל לעבוד אצל הנואשם לאחר המועד הנדון.

כך או כן, שניהם אישרו כי המנהל במועד האישום היה "רמי" - אלא שהוא לא העיד בפנינו.

אוסיף ואפנה לכך כי חשיבות עדותו לכואורה, אך לעניין אחריות הנואשם - פחות מזו לאחריותה של הנואשם.

ומנגד, אפנה לכך כי נ/1 אינו נושא תאריך כלשהו, אין לדעת ממת' הונפק ע"י הנואשם - והעיקר, חרף עדויות הנואשים לא הציגו בפני צילומי הדריכונים של העובדים. ובהקשר האמור - הנואשים בתשובתם לכתב האישום אישרו פרטי העובדים (סעיף 4 לכתב העובדות) והוסיפו וטענו לעובדות כאהלה ואחרות ביחס לעובדים אלה ונסיבותיהם, ו"קשה" היה להתרשם כתענותם וברוי כי לא הוכיחו הנטען בתשובתם (ביחס לעובדים), ודאי לא כי למי מהמעובדים הייתה אשרה למועד העבירה הנטענת.

לא אוכל שלא להזכיר כי לטעמי הושחת זמן יקר בטענה, כמובן, כי אם "ספק" באשר לזהות העובדים(ענין עליון הנאשמים בסיכוןיהם). עיון במקרים מסוימים כל "ספק" נטען.

יתר על כן, נכונים הדברים שבעתיים ביחס לטענת הנאשמים בסיכוןיהם (ס' 46-50); ככל הנראה "נשכח" מהם כי בתשובתם הוודו כי הנואמת העסיקה את העובדים (ורק הבהירו "רציפות", מה שדוקא הוכיח מהודעתה הנואם !!).

למעלה מן הצורך אציון כי לא מצאתי באמנה משום הגנה לנואמת, מה גם שהודעתה הנואם באחריותה, כלל לא התבessa (בזמן הוודעתו, או בעת ח.ב.) על האמנה.

כך גם אין חולק כי אין "لتלות" באמנה (ערטילאית, כטענת המאשימה ; ولو ההוראות הספציפיות, כמפורט בסיכוןי הנאשמים סעיפים 5-23) - את יהbm של הנאשמים, שהרי הליך זה עוסק בהעסקה עפ"ישרה - ולא בכל עניין אחר. אגב כך, אשוב ואזכיר כי כלל לא הוכח המסד העובדתי הטען ע"י הנאים בהתייחס לעובדים. אף לא הוכח בפנוי כי באמנות/בדין הטען, יש כדי "פטור" לנאים בהעסקתם את העובדים. ממילא, נדחות טענות הנאים בהקשר זה.

הנה כי כן ולאור כל האמור - החלטתי להרשיע את הנואמת בעבירות שיווחסו לה בכתב האישום.

- ובאשר לנואם -

הנאם לא טען דבר באשר להודעתו האמורה.

משמעותו, היה עיר בעת שמסר הוודעתו, לאחריות הנואמת.

עוד יציוין כי גם שהזכיר את המנהל הרלוונטי, כטענתו - משום מה, לא הביאו עדות.

לא בצד נטען ע"י המאשימה לחזקה הראיתית בהקשר אי העדתו של עד רלוונטי.

אללא, שלא על כך אשתית הכרעתית בהקשר זה, שהרי אין חולק כי הנטול על הנואם, להפריך החזקה בדבר אחריותו, כאמור בסעיף 5 לחוק.

כאמור, הנואם עצמו, בהודעתו ובעדותו לא הוכיח כי הופרכה החזקה.

יתר על כן, גם צחי שנערכה לו חפיפה - לא ממש "הרימ" הנטול בענין. הוא הדין בכרמליה - שהרי לא שמענו ממנו ממתי נ/1, אין בפני ראייה כלשהי כמובן "נווה" זה היה קיים לפני התקבלו העובדים לעבודתם בנואמת, או כי רמי, המנהל שנטען כי קיבלם לעבודה בנואמת - אכן קיבל העובדים לעבודה בנואמת, בעת בה חל נ/1.

יתר על כן, הנאים (וזדי הנואם!) לא הציגו צילום הדרכו/האשרה של העובדים, שכמובן, צולם בזמןו, עת התקבלו לעבודה אצל הנואמת.

הנה כי כן ולאחר שבדקתי כל העדויות שבפני - שלא הוכח הנאשם כאמור בס' 5 לחוק, שלא הפריך החזקה דנא - החלטתי להרשי את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

טייעוני הצדדים לעונש ביום 21/11/17 בשעה 08:30.

שלוח לצדים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, (23 אוקטובר 2017), בהעדן הצדדים.